

עֲלֹתָהּ נִצָּה, סְלִיקַת רְחִימוֹ דִּילָהּ לְגַבֵּי דוֹרָהּ, ואז עלתה ניצה
 כלומר היא מעלה אהבתה שהם המ"ן לגבי דודה ז"א, וְשָׂרִיאת לְנִגְנָא
 וְלֹאֲעֵלָא בְּרְחִימוֹ ומתחילה לנגן ולהיכנס לז"א באהבה. וְכִרְיִן
 אֶתְמַלְיִין וְאֶתְבְּשְׁלֹן אֵינֹון עֲנָבִין רְכִיכֹן ואז על ידי היחוד
 מתמלאות ומתבשלות אותם הענבים ונעשים רכים, והיינו כי אותם הענבים שבה שהם
 הספירות שבה נמתקות על ידי טיפת החסד שמקבלת מהז"א בסוד מ"ד, וְכִרְיִין
 מֵהָהוּא חֲמָרָא טָבָא עֲתִיקָא חֲמָרָא דִּיעֵקֵב אֲרָמִי בֵּיה
 מֵיָא. ומתמלאות הספירות שבה מאותו יין הממותק הנמשך מהבינה שהוא יין המשמח
 וזהו היין שיעקב מיתק אותו במים.

בברכת המזון על היין צריך למזוג את היין במים

וְעַל דָּא מֵאן דְּמְבַרְךְ עַל הַיַּיִן, וּמֵיטֵי עַל הָאָרֶץ,
 אֲעֵטְרִיךְ לְמֵרְמֵי בֵּיה מֵיָא, ולכן מי שמברך ברכת המזון על
 היין כשמגיע בברכת נודה לך לתיבות על הארץ צריך למזוג את היין במים בְּגִין
 דְּלִית לֵיהּ לְבָרְכָא רַחֵם ה' עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בַּר בְּמֵיָא
 גּוֹ חֲמָרָא לפי שאין לו לאדם לברך את ברכת רחם ה' על ישראל עמך בלי למתק את
 הגבורות בחסדים במזיגת היין שאז הכוס הוא מלא יין טוב המעורר אהבה ורחמים.
 וְאֵי לָאוּ, מֵאן יְכִיל לְמַסְבֵּל ואם לא ימתק היין במים מי יכול לסבול תוקף
 הדינים. דָּא הָוָה לְבִשְׂרָא לְיוֹסֵף, בְּגִין דְּבֵיהּ הָוָה תְּלִיָא

מִלְתָּא ואת כל ענין הגפן הזאת שהיא המלכות ותיקוניה בא החלום של שר המשקים לבשר ליוסף לפי שבו תלוי הדבר כי הוא בחינת יסוד ותיקון המלכות תלוי ביסוד.

חנוך מט"ט מבאר ביאור נוסף על הפסוק שלשה שריגים

חֲנוּךְ מְטָטְרוּן אָמַר ביאור נוסף על הפסוק, **שְׁלֹשָׁה שְׂרִיגִים, וְדָאֵי. לְקַבֵּל תְּלַת אַבְהָן** הג' שריגים ודאי הם כנגד האבות

חג"ת כי על ידם היא נתקנת כשעולה בסוד החיבוק בין שתי זרועות חו"ג, **וְהָא אַרְבַּע אֵינְוִן דִּילָהּ** וקשה הרי ארבעה הם המתקנים אותה ולא רק שלש כי היסוד הוא

העיקר המתקן אותה. **אָלָא דָּא הוּא דְכְתִיב,** אלא זהו שכתוב **וְהָיָא**

כְּפֹרְחַת. בְּזִמְנָא דִּיאִיהִי סְלִיקַת וּפְרַחַת בְּכַנְפָּהָא לְסַלְקָא כי בזמן שהיא עולה ופורחת בכנפיה לעלות מהבריאה לאצילות ליחוד עם

ז"א, **כְּדִין עֲלֵתָה נְעָה, דָּא הוּא הַהוּא רְבִיעָא דְאֶשְׁתָּאֵר, דְּסָלִיק בְּהֵדָה, וְלֹא אֶתְפָּרֵשׁ מִנָּה** אז עולה היסוד

שהוא הרביעי שנשאר ועולה עימה ואינו נפרד ממנה. **הֵדָא הוּא דְכְתִיב** וזהו

שכתוב, (שמואל ב כב) **וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיַּעֲף** המלכות רוכבת על היסוד הנקרא כרוב ועפה למעלה להתייחד עם ז"א. **כִּד יַעֲוֶף. כְּפֹרְחַת בְּזִמְנָא**

דְּפֹרְחַת היא עפה בזמן שהיא כפורחת כלומר בזמן שהיא צריכה להיות פורחת היא עולה עם היסוד **וְשִׁפִּיר אָמַר חֲנוּךְ מְטָטְרוּן, וְהָכִי הוּא** ויפה אמר

חנוך מט"ט וכך הוא.

רבי אלעזר ורבי אבא תמהו מהשגותיו הנפלאות

תָּוֹה רַבִּי אֶלְעָזָר, וְתָוֹה רַבִּי אַבָּא, אָמְרוּ, מִלֵּאכָא

קְדִישָׁא, שְׁלִיחָא מְלַעֲיָלָא תמה רבי אלעזר ותמה רבי אבא

מהשגותיו הנפלאות אמרו לו מלאך קדוש שליח מלמעלה, **הָא תַּמְרָא דִּילָךְ**

הוּא נְצִיחַת בְּרִזָּא דְרוּחַ קְדִישָׁא הרי היין שלך הוא שהרי נצחת בסוד

רוח הקודש. **אָתוּ כְּלָחוּ חֲבַרְיָא וְנִשְׁקוּהוּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,**

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְשִׁדְרַנִּי הָכָא באו כל החברים ונשקוהו אמר רבי אלעזר

ברוך ה' ששלחני לכאן.

הינוקא ביאר לחכמים ענין הלחם והיין וביאר שחתורה מבקשת לכו לחמו

בלחמי ושתו ביין מסכתי

אָמַר תְּהוּא יְנוּקָא, חֲבַרְיָא. אָמַר לַחֵם הַיְנוּקָא, חֲבָרִים נְהָמָא

וְחֲמָרָא עֵיקְרָא דְפִתּוּרָא אֵינּוּן לחם ויין הם עיקר הסעודה

על השלחן והרי גיליתי לכם ענין הלחם מהפסוק והיה באכלכם מלחם הארץ, וענין היין

מהפסוק ויבא לו יין וישת, **כָּל שָׂאָר מִיכָלָא אֲבַתְרִייהוּ אֶתְמַשְׁךְ**

כל שאר המאכלים הם נמשכים אחר הלחם והיין וא"כ כל דברי התורה מעתה הם ימשכו

אחר מה שביארנו מענין הלחם ויין. **וְהָא אוֹרְיִיתָא רוּחַת לוּז, וְדִילָהּ**

אֵינּוּן והרי התורה הרויחה אותם והם שלה כי הם תיקוניה. **אוֹרְיִיתָא בְּעַאת**

מְנַיִכוּ, בְּבָעוּ, בְּרַחֲמוּ, וְאָמְרָה התורה מבקשת מכם בבקשה באהבה

ואומרת (משלי ט) **לָכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמֵי וְשִׂתוּ בֵּינָן מִסְכָּתֵי.**

הלימוד היומי

וְהוֹאִיל וְאוֹרֵייתָא זְמִינַת לְכוּ, וְהִיא בְּעֵאת מְנַיִיכוּ מְלָה
 דָּא, אֵית לְכוּ לְמַעְבַּד רְעוּתָא דִּילָהּ (נ"א הוא) והואיל והתורה
 מזמינה אתכם והיא מבקשת מכם דבר זה עליכם לעשות רצונה. בְּמַטוּ מְנַיִיכוּ,
 הוֹאִיל וְאִיהִי זְמִינָא לְכוּ, דִּתְעַבְדוּן רְעוּתָהּ בבקשה מכם הואיל
 והיא הזמינה אתכם תעשו רצונה. אָמְרוּ הֵכִי הוּא וְדָאִי אמרו החברים ודאי
 כך הוא שנעשה רצונה. יְתָבוּ וְאָכְלוּ וְחָדוּ בַּהֲדִיָּה ישבו ואכלו ושמחו עם
 הינוקא. פִּיּוֹן דְּאָכְלוּ אֶתְעַכְבוּ עַל פְּתוּרָא כיון שסיימו לאכול התעכבו
 עוד על השלחן.

זקני מדין הציעו למואב לעקור את משה רבינו מהעולם ולהחטיא את עם
 ישראל

פְּתַח אִיהוּ וְאָמַר פתח הינוקא ואמר. (במדבר כ"ב) וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל
 זְקֵנֵי מְדִיָּן וְגו'. וַיֹּאמְרוּ זְקֵנֵי מוֹאָב וְאֶל זְקֵנֵי מְדִיָּן
 לֹא פְתִיב, אֶלָּא וַיֹּאמֶר מוֹאָב לא כתוב שזקני מואב אמרו לזקני מדין
 אלא מואב אמר לזקני מדין כלומר שהצעירים של מואב אמרו לזקני מדין. עוֹלְמִיָּן
 נְטִלוּ עֵיטָא מְסִבָּא, וְסִבָּא אֶתְמַשְׁכוּ אֶבְתְּרִיָּהּ, וְאִינּוֹן יְהָבוּ לוֹן עֵיטָא
 כי הצעירים הם שנטלו עצה מהזקנים של מדין והזקנים
 נמשכו אחריהם ונתנו להם עצה. מַאי עֵיטָא יְהָבוּ לוֹן ואיזה עצה נתנו להם.
 עֵיטָא בִישָׂא נְטִלוּ לְגַרְמִיָּהּ. עצה רעה נטלו לעצמם אָמְרוּ לוֹן